

עמ"ת 23328/02/21 - מוניר אבו מוצלח נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

עמ"ת 23328-02-21 אבו מוצלח נ' מדינת ישראל

בפני	כבוד השופט אריאל חזק
העורר	מוניר אבו מוצלח ע"י ב"כ עו"ד ליאור חיימוביץ
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד פנחס סויסה

החלטה

מדובר בערר על החלטת בימ"ש השלום בבאר (כב' השופט בן-דוד), בתיק מ"ת 40877-01-21, מיום 21.1.21, במסגרתה שוחרר העורר בתנאי "מעצר בית".

נגד העורר ונאשם נוסף הוגש כתב אישום המייחס להם עבירה של **החזקה/שימוש בסמים שלא לצריכה עצמית**. בכתב האישום תואר בין היתר, כי בתאריך 17.1.21, בשעות הלילה בבאר שבע, הבחינו שוטרים ברכב בו נהג העורר והנאשם 1 ישב לצדו. במעמד זה החזיק העורר בצוואת חדא עם נאשם 1 בשתי שקיות בתוכן סמים מסוכנים מסוג קנבוס במשקל כולל של 223.8 גרם, ללא היתר כדין.

בהודעת הערר ובדין מיום 16.2.21 טען הסנגור כי מדובר במעורבותו הראשונה של העורר בפלילים ולטענתו אין כל ראיות כי העורר החזיק בסמים, בפרט כאשר הנאשם הנוסף שהסמים נמצאו מתחת לרגליו, הודה כי הסמים הם שלו ואישר כי העורר לא ידע על הסמים. עוד טען העורר כי השוטר שנסע אחרי רכבו של העורר עם קסדה, לא יכול היה להריח את הסמים שברכב כפי שטען. לדברי הסנגור אף אם היה ריח ברכב הרי שהעורר מצידו טען כי הנאשם 1 עישן ברכב ולא ניתן היה להריח את הסמים.

הסנגור טען כי מדובר בעורר שהוא שחקן כדורגל מקצועי.

הסנגור טען כי בנסיבות אלה, ומשלא קיימות ראיות, יש להורות על שחרור העורר והסרת התנאים המגבילים.

מנגד טען ב"כ המשיבה כי יש לדחות את ערר הסנגור והתנגד לביטול התנאים המגבילים שהוטלו על העורר. לטענתו בתיק קיימות ראיות לכאורה נגד העורר וכן קמה עילת מעצר. לטענת ב"כ המשיבה, לאור טענת השוטר כי הריח את הסמים ברכב, ולאור העובדה שהסמים לא היו מוסתרים אלא נמצאו מתחת לרגליו של נאשם 1, קיימות ראיות לכאורה ועילת מעצר. עוד טען ב"כ המשיבה כי לאור הראיות העולות מהתיק, ניכר כי העורר היה מודע להימצאות הסמים ברכב, והעובדה שהנאשם 1 טען כי הסמים שלו לא משנה לעניין החזקה הקונסטרוקטיבית שבחוק, אותה לא הצליח העורר לסתור.

דין והכרעה -

ראיות לכאורה

אכן קיימת חזקה שלפיה כאשר נהג העורר ברכב הוא ידע על המצאות הסמים ברכב.

יחד עם זאת, במהלך הדיון לא היתה מחלוקת בין הצדדים כי הרכב בו נהג העורר שייך לקרוב משפחתו של נאשם 1, ובפועל לא נדחתה טענתו של העורר כי נהג ברכב באופן מזדמן בלבד.

זאת ועוד, חלק מן הסמים שנמצאו ברכב היו אכן בשקית, אך השקית הונחה מתחת לרגלי הנאשם 1, וספק אם העורר זיהה את אותה שקית.

הנאשם 1 מצידו הודה שהסם שייך לו בלבד, ולטענתו העורר לא ידע על קיום הסמים באוטו, ואם היה יודע על קיומם לא היה "עולה" לאוטו (חקירה מיום 18.1.21 ש' 136).

בנוסף, מחקרי התקשורת שהוציאה המשיבה מהטלפון הנייד של העורר אינם קושרים את העורר לביצוע עבירת סם, ולא נמצא כל ממצא פורנזי על הסם הקושר את העורר.

לא זאת אף זאת, בדו"ח פעולה של השוטר יהודה אלון מציין אותו שוטר כי כאשר נסע אחרי הרכב הריח ריח חריף של חומר החשוד כסם, ולאחר מכן סימן לנהג לעצור ואותו רכב אכן עצר. לאחר ששאל את נהג אם יש ברכב משהו שלא צריך להיות בו, הנאשם 1 ענה לו בחיוב ובהמשך מסר לו את הסם. בדו"ח הפעולה של השוטר איגור מתאר איגור את תפיסת הסם, אך הוא אינו מתאר את הריח של הסם שנדף מן הרכב. הטענה הנטענת בידי השוטר יהודה אלון לכך שהריח את ריח הסם, 230 גרם, כאשר נסע מאחורי רכב בו נהג העורר, תיבחן מן הסתם בתיק העיקרי, וספק אם ניתן לקבוע על בסיס דו"ח הפעולה כי כמות הסם שהוחזקה הדיפה ריח כה חריף עד שאין כל אפשרות שהעורר לא הריח את ריח הסם.

מנגד יודגש כי טענתו של העורר כי הנאשם 1 עישן ברכב כך שהוא לא יכל להריח את ריח הסם, נסתרה לכאורה בגרסתו של הנאשם 1, שטען כי לא עישן ברכב.

בכלל נסיבות הענין, ניתן לומר כי קיימות ראיות לכאורה כנגד העורר להחזקת הסם ביחד עם הנאשם 1, אך הראיות הן, בשלב זה, ראיות ברף הבינוני ולא יותר מכך.

מסכנות וחלופת מעצר

מדובר בעורר כבן 20 שהוא חסר כל עבר פלילי.

משקל הסם מסוג קנבוס שנתפס ברכב עומד על 223 גרם.

כפי שצוין לעיל, מעורבותו של הנאשם 1 בהחזקת הסם אינה מוטלת בספק, והוא כבן 27 ובעל עבר פלילי, הנאשם 1 עמוד 2

שחרר לחלופת מעצר ביום 31.1.21.

בנסיבות האמורות, מאחר ומדובר בעניינו בעורר כבן 20, שהוא חסר כל עבר פלילי, ובעורר שהראיות כנגדו הינן ברף בינוני בלבד, לא נכון יהיה להותירו בתנאי שחרור הזהים לתנאי שחרורו של הנאשם 1.

בכלל נסיבות העניין, לאור גילו של העורר, רף הראיות העומדות כנגדו, כמות הסם שנתפסה ולאור העובדה שהנאשם 1 שוחרר לחלופת מעצר, יהיה מקום להקל בתנאי שחרורו של העורר, אך לא יהיה מקום להורות על ביטול התנאים כלל.

לאור זאת, אני קובע כי העורר ישהה במעצר בית לילי בחלופת המעצר שנקבעה בבית משפט קמא, בין השעות 21:00 עד 07:00 ביום שלמחרת. ביתר שעות היום יהיה רשאי העורר לשהות מחוץ לחלופת המעצר בפיקוח ערב.

יתר התנאים שנקבעו בהחלטת בית משפט קמא יעמדו על כנם.

המזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ' באדר תשפ"א, 4 מרץ 2021, בהעדר הצדדים.